Tõuke probleemi lahendamisele asumiseks andis interneeritud Poola allveelaeva „Orzeli“ põgenemine Tallinnast ja Nõuk. Liidu auriku „Metallisti“ torpedeerimine tundmatu allveelaeva poolt. Kuna välisminister K. Selter oli koos abikaasaga sõitnud külaskäigule Moskvasse, avanes seal soodus juhus küsimuste arutamiseks, milleks Eesti poolt ei olnud tehtud ettevalmistusi, kuid mida Nõuk. Liit, nagu nägime, oli järjekindlalt taotlenud. Nõuk. Liidu ettepanekud kaaluti Tallinnas kiiresti läbi ja delegatsioon koosseisus K. Selter, J. Uluots ja A. Piip kirjutasid 28. septembril Moskvas alla vastastikusele abistamislepingule Nõuk. Liiduga, millega oli avatud tee ka teiste analoogiliste lepingute sõlmimiseks. Läti oli sõlmitud lepinguga otseseltki haaratud.

Eesti-Nõuk. Liidu abistamispakti tekst oli järgmine:

Nõuk. Liidu ülemnõukogu ühelt poolt ja Eesti Vabariigi president teiselt poolt, soovides arendada sõbralikke suhteid, mis on jalule seatud 2. veebruaril 1920. aastal sõlmitud rahulepinguga ja mis on rajatud sõltumatu riikluse olemasolule ja teise osalise sisemistesse asjadesse mittesegamisele;

tunnustades, et 2. veebruari 1920. a. rahuleping ja 4. mai 1932. a. mittekallaletungi- ja konfliktide rahulise lahendamise pakt on endiselt nende vastastikuste suhete ja kohustuste kindlaks aluseks;

olles veendunud, et kummagi lepinguosalise huvides on vastastikuse julgeoleku kindlustamise täpsete tingimuste määratlemine;

pidasid vajaliseks sõlmida endi vahel järgnev vastastikuse abistamise pakt ja määrasid selleks oma volinikeks: Nõuk. Liidu ülemnõukogu presiidium — rahvakomissaride nõukogu esimehe ja väliskomissar Molotovi, Eesti Vabariigi president — välisminister Selteri, kes leppisid kokku alljärgnevas:

Art. 1. Mõlemad lepinguosalised kohustuvad teineteisele osutama igasugust vastastikust abi, selle hulgas ka sõjalist, otsese kallaletungi või kallaletungi-ähvarduse korral mõne Euroopa suurriigi poolt lepinguosaliste Balti mere merepiiridele või nende maapiiridele läbi Läti territooriumi, samuti art. 3. mainitud baasidele.



Eesti kroonika 1939, lk. 23